

Het einde van het jaar is in zicht en dan is het bij mij altijd opruimen van de computer. Kom ik daar toch mijn derde verslag tegen van de festivals, die in augustus plaats vonden. Nooit verstuurd! ?? Oeps. Mocht je nog interesse hebben om het te lezen..... en leg de datum vast in je nieuwe agenda: 23, 24 & 25 augustus 2019!

Drie maal recht is scheepsrecht!

Op naar Appingedam voor:

Tijdens het laatste weekend van augustus vindt al jaren een groot festival plaats in het hoge noorden van Nederland, in Appingedam. Het is voor mij het derde grote festival in deze maand. Meer dan dertig groepen uit binnen- en buitenland komen daar. Van oorsprong een shantifestival, maar steeds meer uitgegroeid tot een folk & seasons festival. Het is een weekend lang, beginnend op vrijdagavond. Waarom is Bie Daip zo een bijzonder festival voor mij?

In 2010 kwam ik voor het eerst naar Bie Daip. Een medezanger-muzikant, die toen bij Roaring Fifties zong, had mij erover verteld: 'als je daar mag zingen, dan ben je goed op weg!'. Dat heb ik in mijn oren geknoopt en het maakte mij nieuwsgierig. Het grote aantal groepen, dat daar te beluisteren valt, was als een maritieme zangdouche: ik liet het over me heen komen en ontdekte dat er ook echt kwaliteit tussen zat. Dat was niet te beluisteren op de bonnefooi. Bij een volgend jaar maakte ik mijn eigen programma-lijstjes met de namen van de groepen die ik wilde horen & zien. En ik deed mee aan workshops: had ik in februari bij ShantyNederland eentje gedaan: Harmony Singing, met Chris & Ian (Four 'n Aft), tijdens Bie Daip ging ik op herhaling. Een mooie herinnering: die keer met de mannen van Chanting Lads: meerstemmig zingen in harmonie. Zo genieten! Mijn plakboeken doorbladerend, zie ik wel een vaste kern van groepen, die op Bie Daip spelen. Interessant voor mij zijn de 'nieuwe en onbekenden'. Zo kwam ik ook in contact met het 'jongere broertje' van Roaring Fifties, nl. The Roaring Forties, uit Australië. Grappig, de luitjes waren ouder dan ik en zongen liederen die ik nog niet kende. (de groep heet sinds kort: *Forty Degrees South*)

Uit mijn plakboeken van 2012, 2013, 2014, 2015, 2016.....

Vanaf 2014 veranderde mijn bezoek aan Bie Daip: Roaring Fifties werd uitgenodigd om er te zingen. Een weekend lang. Wat een ervaring! En ook wel 'n beetje een overwinning, dat wij daar mochten zingen, gezien de opmerking van degene, die mij met Bie Daip bekend had gemaakt.

Toen maakte ik de andere kant van Bie Daip mee. Een weekend lang optreden en elke avond na het officiële programma nog weer met elkaar zingen, gewoon op een terras met publiek, alles door elkaar. Beregezellig.

In 2015 maakte ik deel uit van de groep Roerig Volk; speelden we in Kabzeel een jeugdprogramma. En vorig jaar dacht ik een lang weekend Bie Daip te kunnen doen met luisteren naar anderen. Echter, op die bewuste vrijdagochtend kreeg ik een telefoontje: 'er is een groep uitgevallen, wil je met ons meedoen, gaan we met z'n drieën het programma van die groep doen; je komt toch naar Bie Daip?'. 'Euhh, ja, maar.....' Er lang over nadenken, was er niet bij, want 's avonds speelden we al. Hoe ik dat zo onbevungen heb kunnen doen, ik snap daar nog steeds niks van. Het zal wel komen door de 'Bie Daip-sfeer'. Binnen een klein gebied van de binnenstad van Appingedam speelt het zich allemaal af, je komt elkaar vaak tegen, op weg naar een ander optreden en raakt ook gemakkelijk in gesprek met soms onbekende mensen, allemaal mensen die daar zijn om te genieten van de muziek. Dat tekent die sfeer.

Inmiddels is het september en heb ik al een aantal filmpjes over Bie Daip 2018 gezien op You Tube en Facebook. Het foto-filmverslag van Wilfried Gorisch geeft een mooi overzicht van het weekend.

https://www.youtube.com/watch?v=0yvZ6_VuzNU

Dit jaar ben ik slechts een dag naar Bie Daip geweest. Nu met m'n eigen groep Three of Us. Er was echter niks meer aanwezig van die onbevungenheid van vorig jaar; ik was zo gespannen als een veer voor ons eerst optreden. Maar toen wij zongen: 'Noordwesten wind is ongunstig, dat wordt dus kruizen op de Zuiderzee' en de weergoden stortte hagelstenen uit de lucht naar bené, waar eerst een warm zonnetje scheen. Je zag, al zingende, het publiek als een school vissen-in-nood onder de grote parasols op het terras duiken. Het kon niet anders, maar ik schoot in de lach. En de spanning was eraf.

Three of Us, inspelen / Monkey's Fist / Blind Man's Buff / Penny Opry

Van te voren had ik weer een lijstje gemaakt met namen van groepen die ik dit jaar graag 'live' wilde zien. Van een aantal is dat ook gelukt. Augustus heb ik afgesloten met een fantastische festival. En het bleek wel weer: slechts één dag in Appingedam zijn is gewoon te kort om het grote aanbod aan bands te beluisteren en niet onbelangrijk: de after-party!

Brigit van Tilburg

5 september 2018 - Anna Paulowna